

Written by - சுவாமிநாதன் -

Sunday, 02 February 2014 18:23 - Last Updated Sunday, 02 February 2014 18:30

சுவாமிநாதன் திருநெல்வேலிப் பிள்ளை தலைவர்கள் தமிழில் இன்று எழுதும் சிறுகதைகளில் லக்ஷான சோகம், லக்ஷான அவநம் பிண்கை, சிறுகதை வடிவத்தைப் பற்றிய அக்கறையினமையென இவையெல்லாம் இரூபத்தைப் பாரக்கிறேன். தமிழில் இலக்கியத் தரமான சிறுகதைகள் இன்று சிறுபத்திரிகைகளில் தான் எழுதப்படுகின்றன என்று சொல்பவர்கள் உண்டா. சில வயசான எழுத்தாளர்கள். நான் எழுதினதுக்குப் பிற்பாடு நல்ல கதைகள் நின்றவிட்டன. தமிழ்ச் சிறுகதை உலகம் எப்படித்தான் பிழைக்கப்போகிறது என்று கவலைப்பட்டேன். கண்டு பிடிக்காமல் சிவசுந்தரத்தலைவர்கள். சில ஜாம்பவான்களும் சாமராட்டிகளும் நான் எழுதுவதுதான் இலக்கியம் மற்றதெல்லாம் உழுவதே தவிர விவாபாரம் என்கிறார்கள். இந்த வகை அதிசய அபிப்பிராயங்கள் எல்லாம் எந்த இலக்கிய சமூகநிலையிலும் ஒரு காசு பறாது. இவையெல்லாம் காரணங்கள் ஒரு புறம் பொறாமையே, மற்றொரு புறம் இயலாமையே. இவையெல்லாம் நீக்கிவிட்டு ஆரோக்கியமாக இன்றைய தமிழ்ச் சிறுகதை உலகைப் பார்த்தால் நம்பிக்கை பிறக்கக்கூடிய தரமான பல கதைகள் இன்றைய காலகட்டத்தில் எழுதப்படுகின்றன. இளைஞர்கள் தத்தம் புதிய புதிய கவலையையும் புதிய மன ஓட்டங்களையும் செதுக்கி வதைத்தால் வார்த்தைகளில் அவ்வப்போது எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பெரும்பாலும் சிறுபத்திரிகைகளில் தான் எழுதுகிறார்கள். சிலர் பெரிய பத்திரிகைகளிலும் அனுமதி பெறுகிறார்கள்.

பலர் சொந்தமாகவே கைக்காசை சேலவழித்து அழகான புத்தக வடிவில் வெளிவருகிறார்கள். இந்த வகையில் தமிழில் வருஷத்துக்கு நாம் முன்னொன்று கிழச்சிங்குகளின் கவலையை மதிக்காதது பத்துப் பன்னிரண்டு நல்ல கதைகள் தீர்த்துகின்றன.

இவ்வாறு நல்ல கதைகள் எழுதும் இவர்கள் பெரும்பாலும் கவிதையிலிருந்து சிறுகதைக்கு வந்திருப்பவர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பலர் இன்னமும் கவிதையையும் எழுதுகிறார்கள் (சிலர் அதே பெயரில் சிலர் புனை பெயரில்) சிலர் சித்திரங்கள் வரையிறார்கள். சிலர் வண்ண ஓவியங்கள். இப்படி இவர்கள் தத்தம் உள்ளங்களையெனப்படுத்த அவ்வப்போது கிடக்கும் சந்தர்ப்பங்களையும் சாதனங்களையும் பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். இந்த வகையில் சுவாமிநாதனின் கவிதையும் கதைகளும் எழுதுகிறார். இந்த இரட்டை வட்டத்தில் சிரமங்களும் சளகரியங்களும் இருக்கின்றன. கவிதை மனமும் ஒரு கவிஞரின் உன்னிப்பான பார்வையும் சிறுகதைக்கு மிகவும் உதவும். அதே சமயம் சிறுகதை வடிவமும் கவிதை வடிவமும் வேறு வேறு. அதனால் சிறுகதையை லாததையெல்லாம் சிறுகதை என்று ஆள்மாறாட்டம் செய்யக்கூடிய அபாயங்கள் கவிஞர்கள் எழுதும்

Written by - சூஜாதா -

Sunday, 02 February 2014 18:23 - Last Updated Sunday, 02 February 2014 18:30

சிறுகதைகளுக்கு ஏற்பட வாய்ப்பிருக்கிறது.

நான் மலேசிய சிங்கள இரண்டு வகைக்கும் சம்பந்தபாரதிமணியனின் இந்த தொகுப்பிலிருந்து உதாரணங்கள் காட்டி விளக்குமான் சிறுகதை பற்றிய செய்திகள்:

சிறுகதைக்கு மறைக்கப்பட்ட இலக்கியத்தில் முக்கியத்துவம் குறைந்து கொண்டுவருவதற்கு பல காரணங்கள் சொல்கிறார்கள். முதல் காரணம் எல்லாக்கதைகளும் எழுதப்பட்டது விட்டன. இனிமலே புதுசாக சாத்தியக் கட்டுரைகளை ஆராயவேண்டாமெனில் விஞ்ஞான கதைகளில் தான் முடியும் என்று ஒரு சித்தாந்தம் உண்டு.

தலையணை நாவல்கள் லட்சக்கணக்கில் விற்க சிறுகதைத் தொகுதிகள் மலேசியாட்டில் விற்காததற்கு காரணம் என்னவென்று அவர்கள் கண்டுபிடிக்கவேயில்லை. இருப்பினும் சிறுகதை இலக்கியம் மறுக்கக் கொண்டிருப்பது நிஜமே.

தமிழில் அந்த நிலைமை இன்னும் வரவில்லை. தமிழ் வாரமாதப் பத்திரிகைகளில் பெரும் அளவு சிறுகதைகளைப் பதிப்பித்துக்கொண்டதான் இருக்கிறார்கள். (அவகையின் தரம் பற்றி நாம் இப்போது பச்சையில்லை.) எண்ணிக்கையில் தமிழில் இப்போது சிறுகதைகள் நிறையவே எழுதப்படுகின்றன. ஆனால் நாவல்கள், கவிதைத் தொகுப்புகள் வளிவரும் அளவுக்கு சிறுகதைத் தொகுப்புகள் வளிவருவதில்லை. இதற்கு காரணம் பதிப்பாளர்கள் சிறுகதைத் தொகுப்புகள் அதிகம் விலைபோவதில்லை என்கிறார்கள். இரண்டு பாகம் மீண்டும் பாகம் என்று ஆயிரக்கணக்கில் பக்கங்கள் கொண்ட உறையிர் ஒற்றர்களாகக் கொண்ட சரித்திர நாவல்களை எழுப்பத்தடுத்து ரப்பாய் கொடுத்து வாங்கத் தயாராக இருப்பவர்கள் சிறுகதைத் தொகுப்புகளுக்கு ஆதரவு தராதது தமிழ் நாட்டின் எத்தனையோ சோகங்களில் ஒன்று.

இதனால் மனசிழந்த நல்ல சிறுகதை எழுத்தாளர்கள் கவிதைக்குத் தாவி விட்டார்களோ என்று எனக்கு சந்தேகம் வருகிறது.

நம்பிக்கை இழக்காமல் சம்பந்தபாரதிமணியன் போன்றவர்கள் விடாப்பிடியாக சிறுகதை எழுதிக்கொண்டிருப்பதை உற்சாகப்படுத்துவ வேண்டும்.

ஆரோக்கியமான சிறுகதைகளுக்கு வருவோம். கவிதையிலிருந்து சிறுகதைகளுக்கு

Written by - சூஜாதா -

Sunday, 02 February 2014 18:23 - Last Updated Sunday, 02 February 2014 18:30

வரூவதில் ஁ள்ள ஁வஸ்தகைளயைம் ஁னந்தங் களயைம் பற்றி சற்றூ முன் சொன்னனே. ஁தாரணங் கள் பாரக் கலாம்.

தமிழில் புதுக் கவிதயைின் பல வடிவங் களில் நினவைபட்டும் (Evocative) வகை கவிதகைள்தான் சிறுகதகைளகூ ஁ருகே ஁ள்ளன. இந்த வகை கவிதகைளை ஁ல்லாப் புதுக் கவிஞ்ரக் களும் ஁ழூதியிருக் கிறார் கள். இரண்டூ பரே஁ ஁தாரணம் காட்ட விரும்புகிறனே. கலாப்ரியா, கல்யாணஜி.

"ராத்திரியே மார் ஜின் போட்டூ
கடவூள் துணை
பயெர் வகூப்பு பிரிவு
஁ழூதி வதைத்
பரீ ஁சை பபே்பருடன்
஁திர்ப்படும்
கூயிலிலெல்லாம்
திரூநீ றடுத்து
ஜியாமடெரிபாக்ஸில்
போட்டூப் போவனே."

"போஸ்ட்மனே வரூகிற
நடூப்பகல்த் தரூவூக் கூ
஁தயே஁ரூ தனிமயைண்டூ
஁தே விபசாரப்பணை
கூரட்டில் கபண்டறே
புதுப் பரூக் கூ
஁பராதம் சலூத்திவிட்டூ
மாமாவூடன்
஁டிவயிறூ வலியூடன்
வீ ஁ திரூம்புவாள்.
஁ச்சி வயெலில்
மந்த தகனமாகும்
தூம்பசை் சடெயின்
஁தே வாசனை
நாசி நரூடூகயெில்
போஸ்ட்மனே
கைவிரித்தூப் போவான்"

இந்தக் கவிதயைை சற்றேய஁சித்தூப் பாரூங் கள். இது ஁ங் கள் மனத்தில் ஁ற்படூத்தூம்

Written by - சூஜாதா -

Sunday, 02 February 2014 18:23 - Last Updated Sunday, 02 February 2014 18:30

வடிவங்கள் என்ன? யார் அந்த பணை? யார் அந்த போஸ்ட்மனை? அந்த ஜியாமெட்ரி பாக்ஸ் பையன் ஒரு வளைநீங்கள்?

உங்கள் மனதில் நீங்கள் பார்த்த போஸ்ட்மனும் நீங்கள் பார்த்த விபசாரியும் நினைவுக்கு வருகிறதல்லவா, இததைதான் நான் 'இவொக்கஷன்' என்கிறேன்.

கல்யாணஜியைப் பார்க்கலாம்.
"வாகன உதிரிகள்
கையில் கனக்க
படித்த ஹைஸ்கூலில்
நடக்கிற வாலிபால்
போட்டியை
காம்பவுண்டுக்கு வளையே
கரியும் காக்கியுமான உட்புடன ரசிக்கிற
ஒரக்ஷாப் இளைஞன்."

இந்த வரிகளே லசோக ஒரு கதை சொல்ல ஆரம்பிக்கின்றன. ஆனால் இதை ரசிக்க முக்கியமாக நீங்கள் உங்கள் ஊரில் இளமையில் காம்பவுண்டு சுவரிலிருந்து வாலிபாலோ புட்பாலோ பார்த்திருக்க வேண்டும். கரியும் காக்கியுமான ஸ்பேர்பார்ட் இளைஞர்களையும் கவனித்திருக்க வேண்டும். இந்த பிம்பங்களையெல்லாம் நம் மனதில் மீண்டும் எழுப்ப இந்த வரிகள் உதவுகின்றன.

சில சமயம் கவிதை முழுக்கதையும் சொல்லிவிடுவதுண்டு. மறுபடியும் கல்யாணஜி:

"பிச்சையெடுக்க
கையை உயர்த்தின
ஊமபை பையனை
வலையில் சேர்த்து
அளவில் பெரிய
பழைய பனியனை
அவனுக்கு மாட்டி
ஏவிமயேத்து
சந்தோஷப்படுகிற
டீக்கடையாய்"

Written by - சூஜாதா -

Sunday, 02 February 2014 18:23 - Last Updated Sunday, 02 February 2014 18:30

இது ஏறக் குறையை கதையே சொன்னாலும் இவ்வொக்கேஷன் என்பது தாள தாள பணியனில் நான் பார்த்த குழந்தைகளால் எனக்குக் கிடக்கிறது.

எனவே இவ்வகை கவிதைகளுக்கும் கதை வடிவத்துக்கும் கொஞ்சம் குழப்பமும் மயக்கமும் ஏற்படவது சாத்தியமே. அதுவும் கவிஞரே கதை எழுதும் போது பின்னோக்கில் Nostalgia என்று சொல்வார்களே பழைய ஆதங்க நினைவுகளை வடித்தெடுப்பதில் இந்த வகை கவிதைகள் மிகவும் பிரசித்தம். கவிஞரின் ஆதங்கங்கள் கவிதை பதிப்பவனின் ஆதங்கங்களதைத் துண்டி விடக்கின்றன.

இதே வகையில் சிறுகதையிலும் இன்று பலர் ஆதங்கங்களையும் நினைவுகளையும் சொல்லி வருகிறார்கள்.

"அப்பாவாக்கு ஆட்டாத் தலகைக் கறி பிடிக்கும். தலை வாங்க வரும் போது மொகிதின் சொல்லி வதைத்த மாதிரி ஆட்டாக் கால்களையும் தராவார். தீயில் கருக்கின பின்பு ஆட்டாக் கால்களை கழுவிகயிறறில் கோர்த்து சமயைறக் கட்பில் அப்பா தோங்க விடாவார்."

இந்த வரிகளாக்கும் நாம் முன்பு உதாரணம் காட்டிய கவிதை வரிகளாக்கும் ஒற்றுமையை கவனியுங்கள். இரண்டாக்கும் நோக்கம் ஒன்றே. கவிதை வரிகள் போஸ்ட் மனேயும் கடித எதிர்பார்ப்புகளையும் டீக்கடபாய்களையும் நினைவுபடுத்துகின்றன. கதையின் மறேக்கோள் வரிகள் சின்ன வயசில் கசாப்புக்கடகைக்குச் சின்று ஆட்டாக் காலும் தலையும் தின்றவர்களாக்கு ஒருவிதமான அன்னியனோன்னியத்தை ஏற்படுத்தும் என்பது நிச்சயம்.

மனதில் பிம்பங்களை ஏற்படுத்தும் முயற்சி நவீன தமிழ்ச் சிறுகதைகளுக்கும் கவிதைகளுக்கும் பொதுவாக இருப்பதை நான் கவனிக்கிறேன்.

களேவி: இந்த பிம்பங்களை எழுப்பினால் போதுமா, அது சிறுகதையாகிவிடுமா?

நான் மறேசொன்ன ஆட்டாத் தலை உதாரணம் சூப்பாரதிமணியனின் 'ஓவ்வொரு ராஜகும்மாரிக் குள்ளும்' என்ற சிறுகதையிலிருந்து எடுத்துத்தது. இந்தக் கதை, வடிவத்தில் சிறுகதை தானா என்று ஆராய்வதற்கு முன் இந்தத் தொகுதியிலிருந்து மற்றொரு கதை

Written by - சூஜாதா -

Sunday, 02 February 2014 18:23 - Last Updated Sunday, 02 February 2014 18:30

'இன்னொரு முறை மௌனம்' என்கிற கதையையும் எடுத்துக் கொள்வோம்.

இரண்டாமே வடிவமைப்பில் ஓரே வகைதான். முதல் கதை சொல்பவன் தன் அப்பாவின் ஆட்டக்கறி சம்பவங்களையே நினைவுபடுத்திக் கொள்கிறான். பின்னதில் கதை சொல்பவன் தன் நண்பனுடன் ஓண்டிக் குடித்தனம் இருந்தபோது எதிர்த்த போர்ஷனில் பார்த்த ஆந்திரப் பெண்ணை நினைவுபடுத்திக் கொள்கிறான்.

இரண்டாமே ஒரு கயாலாகாத பார்வையாளன் கோணத்திலிருந்து கதையின் சம்பவங்கள் நடந்துபோன பின்னோக்காக சொல்லப்படுபவை. இதில் பின்னது சிறுகதை. முன்னது சிறுகதையல்ல.

ஏன் என்று சொல்கிறேன்.

இப்போது சிறுகதை வடிவம் என்ற ஒரு புகையான சமாசாரம் வருகிறது.

வறும் ஞாபகங்கள் மட்டும் சிறுகதையல்ல. ஜானகி ராமனின் சிறுகதைகள் சிலவற்றில் குறிப்பாக பிற்கால சிறுகதைகளில் இந்த மயக்கம் ஏற்படும்.

ராஜகுமாரி கதையில் அப்பா ஆட்டக்கறி தின்னும் நுணுக்கமான விவரங்கள் சொல்லப்படுகின்றன.

மௌனம் கதையில் ஆந்திரப் பெண்ணின் உள்பாவாடையை வரையவிவரமாகச் சொல்லப்படுகின்றன.

இருந்தும் முன்னதில் கதை வடிவம் இல்லை. பின்னதில் கதை வடிவம் இருக்கிறது.

இரண்டு கதைகளும், ஏன் சூப்பர்பாரதிமணியனின் பெரும்பாலான கதைகள் இந்த வடிவத்தைப் பெற்றிருக்கின்றன. சிறுவயதில், அல்லது சமீபத்திய இறந்த காலத்தில்

Written by - சூஜாதா -

Sunday, 02 February 2014 18:23 - Last Updated Sunday, 02 February 2014 18:30

நிகழ்ந்த சம்பவங்களையெல்லாம் அல்லது சந்தித்த கதாபாத்திரத்தையெல்லாம் பற்றி நினைவுகூர்வது அதுமட்டுமே காரியாக இருக்கலாம், ஆனால் திரைப்படத்தின் மூலம் அல்லது கதாசிரியரின் அப்பாவாக இருக்கலாம். எப்படியும் கடந்த காலத்து சம்பவத்தொடர்ச்சிகளை உன்னிப்பாக கவனித்த ஒருவன் மிக நுணுக்கமாக நினைவுகூர்வது இந்தக் கதைகளின் பொது அம்சமாகப் பார்க்கிறேன்.

கிறிஸ்தோஸ் தினத்தன்று கறிக் குழம்பும், முந்தின நாள் செய்து வைத்த மீன் குழம்பின் மிச்சமே காலபைத்துமணிக் குண்ணெரிச்சலால் வரும் தபக்கமே இத்தனை விவரங்கள் தவேதானா இது கதையைக் கட்டுரையாகப் பட்டியலா என்று வியக்கவகைக்கும் அளவுக்கு அலுப்புத் தரும் விவரங்கள் தரும் பழக்கத்தைத் தற்கால இளம் எழுத்தாளர்களிடம் மிகுதியாகப் பார்க்கிறேன்.

இதை (Catalogueing) காடலாகிங் என்று சொல்வார்கள். அமெரிக்க இலக்கியத்தின் ஜேபி சாலிங்கர் இவ்வகை பட்டியலிடுவதில் பிரியர். ஒரு அலமாரியைத் திறந்தால் அதில் உள்ள அத்தனை பொருட்களையும் பட்டியலிட்டு விட்டுத் தான் மலேக் கதை நகரும். இந்த ரீதியில் சூப்பராதிமணியின் கதைகளில் தவேகைக்கு அதிகமாகவே விவரங்கள் தனெப்புகின்றன.

"இரண்டாவது உள் அறையில் சமையலுக்கென்று ஒரு பிரிவு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும். மாடியில் பொதுவாக பாத்ரூம் என்று தனியாக இருப்பினும் லெட்ரின்க்கென்று கீழ்தோன் போகவேண்டியிருக்கும். கீழ்ப்படிகளைக் கட்டிப் பதற்கு முன் சீதா வீட்டு ஜன்னல் திறந்து கிடக்கும். லசோன் வளைய வளையச் சம உள் ளே அடையாளம் காட்டும். உள் சமையல் அறையில் சீதா படுக்கிறாள். வளைய அறையில் பத்மா கணவனுடன் படுக்கிறாள்."

பத்மா எந்த அறையில் படுக்கிறாள் தான் என்று கடைபிடிக்கவகைக்கு ஆச்சரியகரமாக ஒரு விஷயம் சொல்லப் போகிறேன். இந்தக் கதைக்கு இத்தனை நுட்பமான விவரம் தவேதானா. ஒவ்வொரு ராஜகும்பாரிக் குள்ளும் என்ற கதைக்கு தவேயில்லை! ருசியான கறி சாப்பிடுவதைப் பற்றி ஆரம்பித்து இந்தக் கதை சகே மொகிதீனிடம் அப்பா மட்டன் வாங்க வரும் ஞாபகத்திற்கு தாவுகிறது அங்கிருந்து, அம்மா அடூத் தபாராவில் சந்தனமாய் மிளகை அரைக்கிறாள்.

அடூத்தற்கு அடூத் தபாராவில் சின்ன வாணலியில் மிளகை உப்பும் சேர்ந்து வாங்கி வந்த ஆடூத் தலை கறியாகும் பக்காவும். இப்படி ஆற அமர அவசரமே இல்லாமல் இரண்டு பக்கம் கழித்துக் கோழித்தலகைக்கு பழனிவலுவுடன் சண்டை என்று மூதல் சம்பவம் வருகிறது. அதற்குப் பிறகு அம்மா கோழிக் கறி சமைப்பதில்லை. கோவிந்தராஜ

Written by - சூஜாதா -

Sunday, 02 February 2014 18:23 - Last Updated Sunday, 02 February 2014 18:30

மாமாவை கல்யாணம் பண்ணிக் கொண்டு இருக்க வேண்டும் என்று ஆதங்கத்தை தரிவிக்கிறாள். அம்மாவின் புத்தரை ஆசை ஒன்று வளையப்பட அந்த ஆசை தொடர்பாக கற்பனை சாத்தியக் கட்டுகளுடன் கதை முடிகிறது.

இந்தக் கதையில் சிறுகதை வடிவம் இருக்கிறதா என்று தீர்மானிப்பதற்கு முன் சிறுகதை வடிவம் என்று நான் எதைச் சொல்கிறேன் என்பதை நீங்கள் தரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

எந்தக் கதைக்கும் இந்த மாதிரி விவரங்கள், சமீபநிலை வர்ணனைகள், பாத்திரப் படப்புகள் எல்லாம் தேவையான, எதற்கு? அந்தக் கதை மீலம் மனிதர்களின் மனிதர்கள் பழகுவதில் உள்ள மூரண்பாட்டையோ மமே பாட்டையோ சொல்வதற்கு. தேவையற்றதால் தான் அவைகளுக்கு இடம் அளிக்க வேண்டும் இல்லையெனில் கோழிக் கறி சமைப்பதைப் பற்றியோ சின்ன வெங்காயம் நறுக்குவதைப் பற்றியோ ஒரு கட்டுரை எழுதிவிட்டுப் போகலாம். ராஜகாமாரிக் கதையில் தலைப்பிலிருந்து கட்சிவரை மறைமுகமாக வளையப்பட்டுத் தவண்பிய ஒரு விஷயம் மனசுக்குள் பொதிந்திருந்த ஆசை. அதை கட்சிப் பாராவில் வளையப்பட்டுத் தித்தனை விவரங்கள் தேவை இல்லை என்று சொல்வதே அதே போலத்தான், "சிலவேறு தினங்களில்" என்கிற கதையில் கதை சொல்பவரின் அப்பாவைக் கோழிச் சண்டையில் இருந்த பிடிவாதமான ஈடுபாட்டை விஸ்தாரமாக சொல்லி அதனால் அவர்கூடும் பப்பொறுப்பு இல்லாமல் திரிந்த விவரங்களையும் சொல்லி தாத்தா இறந்து போனதும் பொறுப்பற்றே கொள்ளாமல் கோழிச் சண்டைக்குப் போவதற்குப் பட்சி சாஸ்திரத்தையே தடும் போது அம்மா இதுநாள் வரை பதிந்திருந்தவள் ஒரு மூதல் எதிர்ப்பாக அந்த புத்தகத்தை எரித்துவிட்ட சயெதி அறிந்து அவளை அடிக் கப்போன கையோடு ஞானோதயம் பெற்று எல்லாவற்றையும் விட்டு ஒழிக்கிறார்.

இந்தக் கதைக்கும் ராஜகாமாரிக் கதைக்கும் ஒற்றுமையான விஷயங்கள் என்ன? ஒரு இந்திய மனவியின் மௌனமான வாழ்க்கை. என்றாவது ஒருநாள் அவள் தன் எதிர்ப்பையோ ஆதங்கத்தையோ ஆசையை யோ தரிவிப்பது. இதனை இன்னும் கொஞ்சம் சிக்கனமாக காட்டியிருக்கலாமே. கோழிச் சண்டையைப் பற்றியும் ஆட்டைக் கறி சமைப்பதைப் பற்றியும் தனக்கு நினையிருக்கும் அத்தனை சங்கதிகளையும் சொல்லும் போது கதாசிரியர் சிறுகதை வடிவத்தைக் கோட்டை விடக்கிறார்.

வடிவம் உத்தமமாக அமைந்திருக்கும் கதைகளும் இந்த தொகுதியில் உள்ளன. "இன்னொரு முறை மௌனம்" என்ற கதை இதற்கு மூதல் மையான உதாரணம். இதிலும் ஒரு பண்ணின் அவலம் தான் கதை மையம். சற்று துரத்திலிருந்து மாடியில் மீன்று போர்ஷன்களில் ஒரு போர்ஷனில் வசிக்கும் ஒரு பிரம்மசாரியின் கோணத்திலிருந்து மூதல் போர்ஷன்க்குக் குடிவந்திருக்கும் ஒரு கூடும் பத்ததைப் பற்றிய அன்றாட விவரங்கள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக சொல்லப்படுகின்றன. இந்தக் கதையிலும் மற்ற

Written by - சூஜாதா -

Sunday, 02 February 2014 18:23 - Last Updated Sunday, 02 February 2014 18:30

இரண்டு கதகைகள் போல நிறையவே விவரங்கள் இருந்தாலும் அத்தனை விவரங்களும் கதையின் மையக் கவலைக்கு ஏதோ ஒரு விதத்தில் சிறிவட்டிகளின் நன். மெல்ல மெல்ல அந்த கும்பம், அதன் உறவு விவரங்கள் வளையப்படுகின்றன. இயல்பாக ஏதோ ஒரு பிறப்புபோல ஒவ்வொன்றாக ஒரு கோட்டைச் சித்திரம் மெல்ல மெல்ல வண்ணங்கள் நிரப்பப்பட்டது... முழு ஒவியமாவதுபோல கணவன் மனைவி கணவனின் தங்கை சீ தா இப்போது சீ தாவின் மலே கதையின் கவனம் அதிகமாக அவளையே சூபாவம், பார்வையில் தாபம், அவளையே பசேமுடியாத தலையாக்கு, அவள் துவகைக்கும் துணிகள் என்று மலேமும் மலேமும் அந்த பிம்பம் தீட்டப்படுகிறது. சீ தாவின் மலே ஏற்படும் ஒரு மாதிரியான ஆசைக்கு நம் பிரதிநிதியாக கதகை சொல்லுபவன் ஏற்றுக் கொள்கிறான்.

"தண்ணீர் பிபிக்கிறபோதும் பக்கெட்டைக் கொடுக்கிற போதும் பிற பொருட்களதை தருகிறபோதும் அவள் கைபடுவதும் ஆடையிடையில் அசிரத்தையும் எங்கள் அறப்பக்கமிருக்கும் பாத்ரமிலிருந்து காலநைத் ஆடகைகளுடன் வளையாவதும் பற்றி தான் கவனித்திருப்பதாய் திருநாத் ஒரு முறை சொன்னான். இது எனக்கே ஆனது என்று மனசுள் வைத்திருந்தனே. இது பொதுவான விஷயமாகப் போய் விட்டது வருத்தமாக இருந்தது."

இவ்வாறு மனமையான எண்ணத்தீற்றல்களை வளையப்படுத்தி சீ தாவின் கதகை பையனின் கோணத்திலிருந்து விலகாமல் திறமையாகச் செல்கிறது. இளம் அண்ணனும், மனைவியும் அத்தனை அருகில் படுத்திருக்கும் போது அருகே இருட்டில் விழித்திருக்கும் திருமணமாகாத பெண்ணின் உள்ளக் கவலைகளை அந்த அறையில் நுழையாமலே நம் மால் உணர் முடிகிறது.

சீ தாவின் சகோதரன் இறந்துபோய் பத்மா விதவையாகி தம்பிராமகிருஷ்ணன் வந்து அவர்களை ஜூபிமடே லாவாக்கு அழைத்துப் போனதும் அவர்கள் நம் பார்வையிலிருந்து விலகுகிறார்கள். அகஸ்மாத்தாக சில மாதங்கள் கழித்து சீ தாவை சந்திக்கும் போது அவள் மற்றொரு சகோதரனுடன் முன் மாதிரியே கல்யாண நம்பிக்கையே இல்லாத இன்னம் இளமை துப்போய் அழகு கற்றதை சீ தாவை சந்திப்பதுடன் கதகை முடிந்தாலும் அது நம் முள் எழுப்பும் சில எண்ணத்தொடர்ச்சிகள் முடிவதில்லை. ஊருக்கு ஊர் நாம் பாரக்கும் சீ தாக்களை மனத்தில் கொண்டுவருகிறது. இன்றைய காலகட்டத்தில் உயிர் வாழ்வதின், பெண் ஜன்மத்தின் நகர வாழ்க்கையின் அநிச்சியம், பிரம்மசாரிகளின் மெளன அதாரிய ஆசைகள் யாவும் வேவ்வேறே படிமங்களாக வளையப்படுகின்றன. இவை அனதை தையும் கொண்டுவருவதற்கு இக்கதையில் இத்தனை விவரங்கள் தேவதான். சூப்பாரதிமணியனின் மற்றக் கதகையையும் இந்த வடிவம், வடிவமற்ற ரீதியில் விமரிசிக்க முடியும். வடிவம் அமைந்திருக்கிறதா இல்லையா என்ற தீர்மானத்தை இனி நீங்களே ஏற்றுக் கொள்ளலாம் என்று தோன்றுகிறது.

சூப்பாரதிமணியனின் தமிழ் நடையில் ஒரு கவிஞனின் பலங்களும் பலவீனங்களும்

Written by - சுஜாதா -

Sunday, 02 February 2014 18:23 - Last Updated Sunday, 02 February 2014 18:30

உள்ளன. நான் முன்பு குறிப்பிட்ட மாதிரி மலெதான தீ ற்றல் போன்ற எண்ணங்களை சலல்ல முடிவது நிறை. "கணிசமான சதவிகிதத்தில் அரக்கனலு குழந்தையலு மலென்மையலு நம்முள் உறநைந்து பயலுயிருப்புதலை நாம் எப்பலுதலு முதல் முதலாக உணர ஆரம்பித்தலும்து என்பது ஆச்சரியமான விஷயம்." இது முழுவதும் உங்கலுக்கு முதல் பயிப்பில் புரிந்தாலு நீ ங்கலும் கவிஞர்.

ஏனலெனில் கவிஞர்கள் "சலெல்லம்மாவலை எனக்கு நினலைவிலுக்கிறதலு" என்று சலெல்லமலுட்டார்கள்.

"புராதன ஓவியம் பலுல் சலெல்லம்மா நினலைவுக்குரிய விஷயமாக எனக்குள் இன்னும் இலுக்கிறலுள்" என்று தானு சலெல்லவார்கள்.

பதிவுகலுக்கு அலுனுப்பியவர்: சுப்பரபாரதிமணியலுன் subrabharathi@gmail.com